

Третім концептуальним принципом дистанційного навчання виступає розвиток та вдосконалення комунікативних здібностей студента в процесі його безпосереднього спілкування з т'ютором (викладачем) в інтерактивному режимі.

Засоби навчання та передавання інформації в дистанційному режимі мають у повній мірі реалізовувати зазначені принципи. Цим вимогам відповідають сучасні інформаційні технології, зокрема використання мереж зв'язку та відкриті віртуальні навчальні заклади. Вони за своєю сутністю призначені для забезпечення самостійного виконання студентом навчальних завдань за безумовної можливості вибору прийнятних для нього темпів та форм одержання інформації, а також здійснення в будь-який час результативного зворотного зв'язку.

*С. С. Бульбенюк, канд. політ. наук, старш. викл.,
кафедра політології і соціології*

ПРОБЛЕМА ПОШУКУ І ПІДБОРУ ДОДАТКОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ З ПОЛІТОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Обов'язковим компонентом самостійної роботи студентів з дисципліни «Політологія» є пошук і підбір додаткової літератури з визначеної кафедрою політології і соціології тематикою. Тому одним з завдань курсу «Політологія» виступає формування у студентів вмінь та навичок орієнтації в різноманітних джерелах інформації соціально-політологічного спрямування. Виконання цих завдань розширить можливості оптимізації та раціоналізації навчального процесу. Таким чином, проблема пошуку і підбору студентами додаткової літератури політологічного змісту є одним з елементів технології сучасних наукових досліджень.

Необхідно зазначити, що перелік додаткової літератури з політології є надзвичайно широким, що, безумовно, ускладнює процес пошуку та підбору необхідних джерел. Отже, потрібно акцентувати увагу студентів на тому, що додаткову літературу політологічного змісту можна класифікувати наступним чином:

— періодичні видання (найбільш популярними та затребуваними у студентів є журнали «Політична думка», «Політологічні

читання», «Віче», «Трибуна», «Політика і час», «Людина і політика», «Полис» та ін.);

— підручники і посібники (на бібліографічному ринку України представлено кілька десятків подібних видань);

— наукові дослідження і монографії, присвячені окремим проблемам політичного розвитку;

— інформаційні джерела з мережі «Інтернет».

Базовим джерелом для отримання необхідної інформації виступають підручники і посібники, які повинні виконувати освітню, розвиваючу, виховну та управлінську функції. Причому, при організації самостійної роботи студентів важливими є виховна (здатність підручника впливати на формування світогляду, політологічного мислення студента) та управлінська (у підручнику програмується певний тип навчання, методи і форми набуття політологічної інформації) функції. Серед представлених підручників з політології найбільш ефективними для організації самостійної роботи студентів є проблемні, програмовані та комплексні підручники. Ефективним також є використання таких посібників, як політологічні словники, довідники на кшталт «Хто є хто в українській політиці і політології».

Допоміжними джерелами в організації самостійної роботи студентів з дисципліни «Політологія» виступають, передусім, статті на актуальні суспільно-політичні теми з періодичних видань, а також інформаційна база мережі «Інтернет». Оскільки «Політологія» не є профільуючою дисципліною, то використання наукових монографій студентами є дуже обмеженим, зазвичай за рекомендацією викладача.

Література

1. *Кочетов А. И.* Культура педагогического исследования. — Минск: Ред. Журн. «Адукацыя і вихованне», 1996. — 312 с.
2. *Методология развития научного знания.* — М.: МГУ, 1982. — 160 с.
3. *Наукова студентська творчість.* — К.: Вища школа, 1974. — 72 с.
4. *Чкалова О. Н.* Основы научных исследований. — Х.: Вища школа, 1978. — 120 с.
5. *Шейко В. М., Кушнарченко Н. М.* Організація та методика науково-дослідницької діяльності: Підручник для вищ. навч. закладів. — К.: Знання — Прес, 2002. — 295 с.